

opinie

Een krachtige Kamer heeft minder fracties

Nelleke Hijmans
lezeres te Venetië

Met het opstappen van staatssecretaris Mansveld is dit kabinet aan zijn vijfde wissel toe. Het DWDD-duo Frénk van der Linden en Felix Rottenberg legt de verantwoordelijkheid vooral bij de Kamer, die 'niet kritisch genoeg op zichzelf is geweest'. Rottenberg: "De Kamer controleert, maar wie controleert hen?" Zijn zorg is een teken van een groeiend wantrouwen. De Kamer zou minder moeten blaffen, meer bijten. Daarmee doet het duo zelf een duit in het zakje van de 'beeldvormingscultuur', die ze menen te verachten.

Laten we eens naar de cijfers kijken. Het kabinet telt 20 bewindslieden, tegenover 150 volksvertegenwoordigers. Dat lijkt een gezonde verdeling, ruim zeven volksvertegenwoordigers om een bewindspersoon te controleren. Iedere bewindspersoon heeft echter een ministerie achter zich. Ook al delen ze een departement vaak met z'n tweeën, het is nog altijd beter dan de grofweg twee medewerkers die elke volksvertegenwoordiger heeft.

Dat zijn 109.487 fte's aan rijksambtenaren tegenover zo'n 400 Kamermedewerkers. Hoewel niet elke ambtenaar bijdraagt aan beleid, blijft het verschil groot. Of het nu een bonnetje betreft of de Fyra, beleidsstukken gaan door veel meer handen voor ze in de Kamer komen, dan er handen zijn om ze te controleren.

Ik pleit niet voor een kleinere overheid, maar wel voor meer handvatten voor de Kamer. Geef Kamerleden de tanden die we van ze verlangen. Het aantal dossiers dat een Kamerlid onder zijn hoede heeft, stijgt rap. De Kamer telt nu veertien partijen. Wat betekent dit voor de controlerende taak? Hoe meer partijen, hoe kleiner ze worden. Elke partij bestrijkt de hele bandbreedte aan dossiers. Hoe kleiner de partij, hoe meer dossiers per Kamerlid, en dus minder tijd per dossier.

Regeringspartijen VVD (41 zetels) en PvdA (38) hebben de meerderheid in de Kamer. De oppositie rest 71 zetels, verdeeld over 12 partijen. Gemiddeld 6 zetels per partij, om het hele kabinetsbeleid te controleren; 6 Kamerleden, met zo'n 15 medewerkers.

Wie kiest die verscheidenheid aan partijen, afgezien van de afsplitsingen? U en ik. Als we een goed functionerend parlement willen, moeten we daarin investeren, of anders stemmen.

Politieke verscheidenheid is een groot goed, maar stemmen naar gelang wat globaal het beste past, en niet op nuanceverschillen, brengt uiteindelijk het grootste democratische goed: een krachtige volksvertegenwoordiging.

Geef Tweede Kamerleden de tanden die we van ze verlangen

EU-landen moeten eindelijk conclusies trekken uit het LuxLeaks-schandaal en werk maken van een rechtvaardige belastingheffing, betoogt PvdA-Europarlementariër Paul Tang.

Paul Tang
europarlementariër PvdA, namens de fractie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement

Europa moet les leren uit LuxLeaks-affaire

Er is een jaar voorbij sinds de LuxLeaks-onthullingen en er is niets veranderd. De EU moet een nieuwe start maken in de strijd tegen belastingontwijking.

Op 5 november 2014 onthulden journalisten, ook van deze krant, dat meer dan 300 multinationals geheime belastingafspraken hadden gemaakt met de regering van Luxemburg. De omvang van de misleiding veroorzaakte wereldwijd verontwaardiging. Sommige bedrijven met een miljardenwinst profiteerden van een effectief belastingtarief van minder dan 1 procent op de winst die ze naar Luxemburg verscheepten. Terwijl kleine lokale bedrijven niet konden profiteren van deze voordelen en zo te maken kregen met oneerlijke concurrentie.

Inmiddels heeft de Europese Commissie Nederland en Luxemburg een tik op de vingers gegeven. De afspraken die respectievelijk met Starbucks en Fiat werden gemaakt, worden gezien als illegale staatssteun en de bedrijven moeten alsnog miljoenen aan belasting betalen.

EU-commissarissen Margrethe Vestager en Pierre Moscovici betoogden onlangs in *Trouw* terecht dat hiermee een belangrijke stap is gezet. Maar de meest noodzakelijke ingrepen moeten door de lidstaten genomen worden en die hebben nog niets gedaan.

EU-lidstaten blijven elkaar beconcurreren door het aanbieden van allerlei belastingvoordelen, vastgelegd in 'tax rulings' (geheime afspraken tussen belastingdiensten en grote be-

Starbucks, koffie met een luchtje.

drijven), om zo grote bedrijven binnen te halen en de eigen belastinginkomsten kunstmatig te verhogen. Door deze praktijken ontnemen lidstaten hun partners belangrijke belastinginkomsten die te gebruiken zijn om bijvoorbeeld publieke voorzieningen als de gezondheidszorg of het onderwijs te verbeteren.

Op 6 oktober misten de Europese ministers van financiën de kans om te laten zien dat ze iets van het LuxLeaks-schandaal geleerd hebben. Hun overeenkomst over informatie-uitwisseling tussen de 28 EU-landen was nog magerder dan voorstellen die de Commissie eerder deed.

De EU moet ervoor zorgen dat multinationals belasting betalen op de plek waar zij winst maken. Daarom zijn de Socialisten en Democraten in het Europees Parlement voorstander van ambitieuze hervormingen

die een einde maken aan belastingfraude en belastingontwijking. Ook moeten juridische lacunes weggevoerd worden en belastingparadijzen bestraft. De hervormingen moeten de transparantie en grensoverschrijdende samenwerking vergroten. In dit verband vragen wij de EU-regeringen om verplicht 'country-by-country reporting' te steunen.

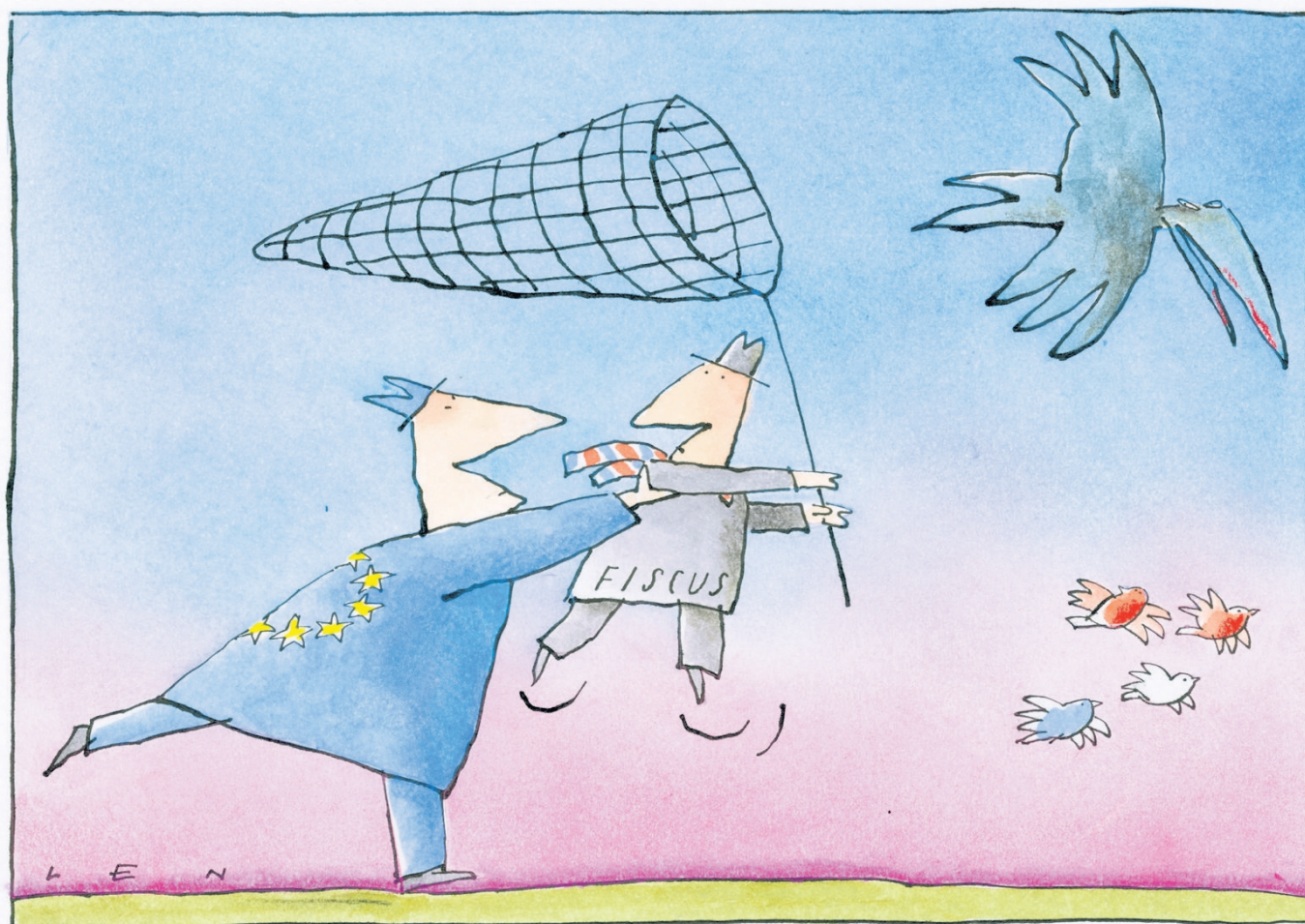
Deze maatregel zal publieke bedrijven dwingen inzage te geven in hun activiteiten en de belastingen die zij betalen in alle landen waar zij actief zijn. Hierdoor krijgen autoriteiten, investeerders en alle belanghebbenden, waaronder burgers, inzicht en de mogelijkheid actie te ondernemen wanneer bedrijven zich onbehoorlijk gedragen.

Europese banken zijn al aan zo'n verslagplicht onderworpen, wat niet ten koste is gegaan van hun concurrentievermogen. 'Country-by-country reporting' is een belangrijk wapen in de strijd tegen belastingontwijking en -ontwijking en een grote stap in de richting van een transparant Europees belastingraamwerk.

Het is tijd voor lidstaten om conclusies te trekken uit LuxLeaks door een eind te maken aan de slinkse belastingpraktijken van multinationals, en mee te werken aan een rechtvaardige belastingheffing. Dit is een voorwaarde om economische groei die ten goede komt aan Europese burgers en eerlijke bedrijven nieuw leven in te blazen. De inzet kan niet hoger zijn!

Dit stuk verschijnt vandaag ook in *El País*, *Libération*, *Le Soir*, *Corriere della Sera* en *Publico*.

len

contact

**Redactie
Opinie
Trouw**
Postbus 859
1000 AW
Amsterdam
t 020-5629444
opinie@trouw.nl

Opinie is een vrijplaats voor discussie. Alle stukken zijn op persoonlijke titel. Artikelen tellen maximaal 600 woorden, Brieven maximaal 150. De redactie behoudt zich het recht voor bijdragen te weigeren, te redigeren of in te korten. Bijdragen worden ook via internet, databank of anderszins verspreid. Eventuele auteursrechten blijven berusten bij de schrijver. Inzendingen graag voorzien van naam, adres en telefoonnummer, ook de e-mails.